

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורכי-משנה:

רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:

סילבי קשת

הכתב הראשי:

שרגא הרניל

חברי המערכת:

עורך תבנית:

אהרון צור

צלם המערכת:

יהודה ושירא

רח' גליקסון 8, תל-אביב. מען המברקים: 'עולמפרט', ת. ד. 136, 26785. 26785. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239.

המערכת איננה אחראית עבור תוכן סודות. כולל מודעות המתפרסמות תחת הכותרת 'ד"ר' לצורך 'ד"ר' לנטוע וכו' הפוכות ונערכות על ידי המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.16 ירי

אדם שהוא רגיש לביקורת יותר מכל אדם אחר שפגשתי בחיי, מלבד ייגאל דיין. אולם עלי להודות כי באותו יום בכנסת, בשבוע שעבר, התחלתי בפעם הראשונה בחיי לחשב את משה שרת כאדם. לעומת השיפלות האישית שגילו איביו, הראה שרת מידה בלתי-רגילה של תחושת כבוד עצמי. אדם ניכר ברגעי מפלה ודכאון-נפש. שרת עמד במבחן זה.

יש לי ההרגשה כי נאום ההתפטרות שלו לא נותח בעיון מספיק. חבויים בו כמה מן המזימים המרחיקים-לכת ביותר שנשמעו עד כה בכנסת. שרת אמר כי עוד עם הקמת הממשלה, בשנה שעברה, ביקש את בג-וריון לשחררו מכל תפקיד. בג-וריון הפציר בו ואלצו להיכנס לממשלה. מאז לא אירע, לדברי שרת, שום מאורע או תקרית שגרמו לחילוקי-דעות חדשים. מכאן נובעת מסקנה מרומזת אך ברורה: בג-וריון הסמין לשרת בשנה שעברה מלכודת, כדי לסלקו עתה בכובש-פנים.

פרט שגוי, שלא זכה לתשומת-הלב האוהיה, היה ההבדל בסגנון נאומי בג-וריון ושרת. ביי גיי. המטיר על שרת מטר מביך של מחמאות, שקשה היה להתייחס אליהן ברצינות. שרת לא החזיר לו אף מחמאה אחת. הוא דיבר על 'שיתוף-הפעולה' בינו לבין ביי גיי. בעבר, העמיד את עצמו ברמה אחת עם 'ראש הממשלה'. בשיא דבריו הדגיש שלעולם לא ישרת עוד בממשלה שבראשה יעמוד 'ראש-הממשלה הנוכחי'.

יש לשרת ליקויים רבים, ואיש לא הצביע עליהם ביתר התמדה מאשר עתון זה. אולם זכיר גם שהוא אדם נקי-פנים, אדם בעל הבוחל בכל צורות הקונגניות, ואדם ישיר כבוד עצמי. שלוש תכונות בלתי-רגילות למדי בין עסקי המפלגות בארץ.

העולם הזה

הצילום מוכיח כי את הבדיחה על אותו קסומי עבא למספרה וביקש הצניעות, הצי תפכחות והצי-תפכחות החצי מחור, משום שהוא הולך להצטלם בפרופיל.

ארישה לעצמי לומר רק שחלק מהפרופיל של צילוי מוכיח בספק את ניגוה, אך לא את מריליון - צילוי עדינה מפנה שבעתים. על כן, אם אכנס קשה להדפיס את תמונתה בגודל כובכות זוה שפיר, הרי לפחות תר איל המערכת בחסדה להקדיש לה את הגודל של צברית אופורה אזו...

העולם הזה שלח את עמוד בטעות. א/ק ממסכת קראתי בענין את המלה החדשה שהופיעה בגיליון העולם הזה (975): 'ממסכת'. מי המציא אותה?

תנתח אותה, תל-אביב ממסכת, נ' אנית-מלחמה שתפקידה ל' שאת מטוסים ולהטיסם, היא הצעת-השם של העולם הזה.

תותח אמיתי סירת הכתובות של הילל תותח (העולם הזה 971 והלאה) על מסעותיו בארצות ערב. נתנה לי בפעם הראשונה תמונה חיה של מדינת ערב. לא רק של המנהיגים המדיניים ותכניהם, כי אם של העם, הערים, פסוקות הכיולו ושירי העבר.

זאת לא פעם ראשונה ש'כתבות מיוחדות' כאלה מתפרסמות בעתונות העברית. אתם עצמכם גיליתם, למשל, כי אותו ד"ר ששון אשריקי שכתב בכסאון הכשמי של צה"ל לא היה אלא כיסוי לצעיר ישראלי שאינו יודע איך לרקוד ערבית. על כן, אני מביט בחשינות גם על ויקוסת תותח המלוסר. צדקתי?

רמי דור, תל ברון לא פרטים על זהותו של ד"ר תותח, ראה עמוד 6 בגיליון זה. עטיפת הספר, שבו לוקטו הכתובות ושיצא לאור זה עתה בניוירוק, ראה צילום בעמוד זה.

עמינות ספרו של תותח

מה אסור ומה מותר קראתי את סירת המסמרים שלכם על הנעשה בין כותלי המסורות הדתיים-כריסטיות במדינת ישראל (העולם הזה 971 והלאה) ועלי לצייני כי נמלאתי חרדה. ביהודי אני רוקאי הדואג לשלום כלל ישראל ולבריאותה. תמתי לא אחת על כי רוב אזרחי מדינת ישראל חילוניים המה, ולא זו בלבד, כי אדם מתנני הרת המה. עתה החוזר לי מדוע בכותב כי אם יסוהר נעם הבוסים, ורודפי הבעל, ממנה ה' יתקרבו אליו המוני ישראל.

למן פרוידנטל, ניוירוק בכתבה על חברות קדישות כתבתם בין היתר כי ירושתו של הרב האגד ו"ל נפלה להיקו של מניד בדרכים נסתרות. הדרכים הנסתרות גלויות לפני מניד נסע בזמנו בשליוותו של פנקס המנוח לבריאות. הביא את הרב אונטרמן לסט הרבנות בתל-אביב. כהמורה לשרותו ונאמנותו לענייני הזה, סינית הרב אונטרמן למעצת הרתית וגם למשרה השמנה של מנהל הכבדא קדישא בתל-אביב.

רפאל פריינד, תל-אביב מרתם של כל העסקנים הללו אחת ויחידה: כבא. וככל שהוא מרפר, הרי זה משובח... משה צוקי-אר, תל-אביב אני בפקרה בו עירו של משה רב מניד. הוא בן לאון הנדל הרב מניד, שהיה הרב בקראו ובחוששנה. הוא היה מעוררו של הרב ריינס, מייסדו המוחזק, ובמקום לקלל אתם מבכרים...

היכן מקומה של אשה? מדורה החדש של צילוי נליוני מנשב בדפי העולם הזה כרוח נלילית שברב נבני... תגור גולני, חיפה

החילום מוכיח כי את הבדיחה על אותו קסומי עבא למספרה וביקש הצניעות, הצי תפכחות והצי-תפכחות החצי מחור, משום שהוא הולך להצטלם בפרופיל.

העולם הזה שלח את עמוד בטעות. א/ק ממסכת קראתי בענין את המלה החדשה שהופיעה בגיליון העולם הזה (975): 'ממסכת'. מי המציא אותה?

תנתח אותה, תל-אביב ממסכת, נ' אנית-מלחמה שתפקידה ל' שאת מטוסים ולהטיסם, היא הצעת-השם של העולם הזה.

תותח אמיתי סירת הכתובות של הילל תותח (העולם הזה 971 והלאה) על מסעותיו בארצות ערב. נתנה לי בפעם הראשונה תמונה חיה של מדינת ערב. לא רק של המנהיגים המדיניים ותכניהם, כי אם של העם, הערים, פסוקות הכיולו ושירי העבר.

כזקדום זיתקוט

החי והזוחל לקראת סוף השנה - ומוף החיים בבית-הספר בכלל - הוציא המחזור שלנו חובבת היו קטנה, של מקדים אשר לוקטו על ידי התלמידים משך השנים: מיקס, המורה לעברית, רמני, אחרי שפורסם עליו מאמר בדבר השבוע; למשה לא מסרת לכתב שאתה מתעניי בשירי רשבי"ג? רמני: לא רציתי גשקר.

זלבי (קציר של זילברשטיין), ה' מורה למשע, עם התחלת הפרק על הזוחלים: 'רבותי, הזוחלים... מיכלל פרד, בית-הספר הריאלי, חיפה

הזו מעט אהבה

אני מרוקאי, על פי יתכן כי נישתי למאמר 'מארוקאים' (העולם הזה 975) איננה אובייקטיבית ביותר... כיום יושבים 100 אלף יהודים במארוקו. מאות מהם היו בישראל, לחמו במלחמת-השחרור וצורו שו. ממש גורשו. לא באופן רשמי, כי אם על-ידי היחס הנורא של הישוב הוותיק.

המארוקאים הם גאים, בעלי רגישות ספר תורה. הם חשים במעמקי נפשם כל פגיעה בכבודם - ויחזור אם פגיעה זו איננה מוצדקת. לולא יחס אוילי זה, כאילו כל מארוקאי הוא סבינה, מושע מועד או לכל הפחות ספר-דיונות, לא היו 100 אלף יהודים אלה שוארים עד היום במארוקו.

רק עכשיו, כששערי הארץ המוסלמית מת חילים להעלל בפניהם, את רואים אותו אבירה עלול הרבר לגרום למקור כוח-האדם של המדינה - הרב לאון הכי. אבל עדיין לא מאוחר מדי, אפשר עוד לארגן עליה - אם לא רשמית, הרי עליה ב' לשם כך דרוש רק שוארונים הנכבדים המחוקקים בשארונט שקיץ הכסף הילטמו כי הצלת יהודים אלה חשובה יותר מערכת מילדים ברחבי העולם או בניית דירות שרד. ויש האוהר הותיק יהיה מוכן להשקיע בהם מעט כהנה ואהבה - זה לא עולה כסף.

ישראל חדא, באר-שבוע